

плашва мира въ Европа и която, въ сжщото врѣме, може да разстрои съвършено оттоманскитѣ финанси.

— Сега, като коррегирамъ тѣзи страници, между българитѣ и сѣрбитѣ избухнала война, — война братоубийствена и съ нищо неоправдаема.

Каква лудина отъ страна на тѣзи народи на Балканския полуостровъ да се сражаватъ сега, както сж правили това въ срѣднитѣ вѣкове, и да се сражаватъ за земя, която, като добиятъ, ще оставятъ да лѣжи праздна, необработена.

И каква мждрость се чува за тая варварска и глупавамания въ слѣдующитѣ думи на Гамлета, когото, обаче, обвиняватъ, че е лудъ.

„Гамлетъ. Отивашъ ли въ дълбочинитѣ на Полша или на нѣкоя граница?

Полководеца. Да ти кажа право и безъ прѣувеличение, ний отиваме, да завоюваме едно пърче земя, която въ дѣйствителностъ не донося нищо. За петъ дуката азъ не бихъ я взелъ въ аренда (въ наемъ), а въ случай на продаване, нито Полша, нито Норвегия би дали за нея повече,

Гамлетъ. А, при това, двѣ хиляди души и двадесетъ хиляди дуката нѣма да стигнатъ за разрѣшение въпроса на тая глупостъ И ето за какво умира человекъ!“ (Гамлетъ, IV актъ, 6 сцена).

Сърбия и България възбудили по между си война за едно пърче ливада, което не струвало нито книгата, нито мастилото, които сж отишли за многочисленнитѣ депешы по тоя поводъ. Споредъ берлинския трактатъ, за граница между България и Сърбия трѣбвало да служи рѣка Тимокъ; но Сърбия прѣдявила право и върху една ливада около Брѣгово, която се нарича *Кралева Ливада*, и има около 15 хектара (около 5 кв. километра), — и тя върши това на основание, че прѣди тая ливада се намирала на лѣвия или сѣрбския брѣгъ на рѣката, а сега, съ промѣнението на коритото, тя останала на дѣсния или българския брѣгъ. Българския министръ, Балабановъ, прѣдлагалъ да оставятъ тая ливада неутрална до рѣшението на въпроса;